

prima instanță: V. Garabagiu

dosarul nr. 2ra-1299/17

instanța de apel: A. Panov, A. Pahopol, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Duca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Duca împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 51/336 COOP cu privire la încasarea datoriei de salariu, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Duca și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 6 iulie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 5 februarie 2016, Ion Duca a depus cerere de chemare în judecată împotriva APLP 51/336 COOP cu privire la încasarea datoriei de salariu, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul APLP 51/336 COOP nr. 7/p din 1 iulie 2011, a fost angajat în funcție de jurist consult, cu sariul lunar de 2500 lei.

Sușține că pe perioada activității în această funcție, APLP 51/336 COOP nu i-a achitat salariul.

Menționează că nu a comis careva abateri disciplinare în această perioadă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 330 alin. (1) lit. e), alin. (2), 354-356 Codul muncii, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul APLP 51/336 COOP cu privire la achitarea salariului începând cu 1 august 2013 până la data depunerii prezentei cereri, încasarea de la APLP 51/336COOP în beneficiul lui salariul neachitat pentru perioada respectivă, dobânda de întârziere în mărime de 0,1 % din suma neachitată în termen, pentru fiecare zi de întârziere, compensarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 6 iulie 2016, acțiunea lui Ion Duca a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Ion Duca și menținută hotărârea primei instanțe.

La 22 martie 2017, Ion Duca a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Consideră că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și aprecierea arbitrară a probelor.

Remarcă că instanța de apel în decizia sa reproduce motivarea primei instanțe, fără însă a examina și analiza argumentele expuse în cererea de apel.

Consideră recurentul că o asemenea motivare se echivalează cu nemotivarea deciziei, deoarece nu corespunde cerințelor stabilite în art. 6 CEDO și art. 241 CPC.

La fel, susține recurentul că instanța de apel a încălcat prevederile art. 373 alin. (5) CPC, pe motiv că nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

Mai invocă că cererea de apel a fost examinată în lipsa lui, prin ce i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil. Citația pentru ședința din 14 decembrie 2016, a recepționat-o doar la 19 decembrie 2016, fapt ce se confirmă din aviz de recepție.

Totodată, consideră incorectă aprecierea instanțelor de judecată precum că dânsul nu are calitatea de angajat al asociației, deoarece la materialele dosarului sunt anexate un șir de acte, care demonstrează că a avut și are calitatea de angajat al asociației.

Menționează că nu există nicio hotărâre judecătorească prin care ordinul de angajare sau contractul individual de muncă să fi fost anulate. Iar, el și-a exercitat atribuțiile de serviciu în baza acestor acte, astfel, angajatorul urmează să-și execute obligațiile și să-i achite pentru munca prestată salariul în mărime de 2500 lei lunar.

Consideră recurentul că dânsul nu a avut parte de un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO.

Afirmă că a recepționat decizia Curții de Apel Chișinău la 23 ianuarie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 ianuarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 170), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Duca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

La fel, alegațiile recurentului precum că dânsul a recepționat citația pentru ultima ședință de judecată în instanța de apel numai la 19 decembrie 2016, cauza fiind examinată în lipsa lui, nu se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, conform dispozițiilor art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară, iar, din actele cauzei se constată că Ion Duca a fost citat în mod legal pentru ședința de judecată din 19 octombrie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 136), precum și pentru cea din 23 noiembrie 2016 (f. d. 145), la care acesta a participat (f. d. 154).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ion Duca asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Duca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ion Duca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu